

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25—
celoletno: Din. 100—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VII.

Dunaj, 20. aprila 1927.

Št. 16.

Korošci, Korošice!

Zelo važne volitve bodo dne 24. aprila. Vse mogoče stranke se nam prilizujejo. Katero stranko bomo volili, krščanski, slovenski Korošci in Korošice?

Volili bomo stranko, ki je krščanska, slovenska in kmečko delavska!

Ali je to „Landbund“?

Ta se še nikoli ni potegnil za našo vero, pač pa vabi k sebi ves „Freisinn“ (brezverce) njegov voditelj dež. glavar Šumi. Ta vedno nastopa proti nam in nas v „Bauernzeitung“ in na shodih zmerja za vindišarje. Ta dela zgago z izsiljevanjem nemških pridig v naših krajih, v cerkev pa ne hodi jih poslušat. Veliko glasov je dobil pri zadnjih volitvah med nami, a za nas ničesar ni storil! Glasoval je za visoke davke, ki so naš grob, z „Aufmarschom“ nas je slepil! Z lažmi lovi naše glasove. Laže se, da bodo Srbi prišli, če volimo svojo domačo slovensko stranko. Smejimo se taki neumnosti. Od nas domačinov nihče ne bo volil „Landbunda“!

Ali bomo volili Einheitslisto? Ne!

Zato ne, ker se je zvezala z brezvercem in odpadnikom od vere dr. Angererjem. Z Landbundom in soc. demokracijo je bila proti našim narodnim pravicam. Našim posojilnicam je naložila davek, da plačujejo za nemško „Centralbank“, kateri je vlada posodila milijarde državnega denarja, ko je Centralbanka prišla na kant. Za mesta skrbi, kmete, delavce in vse, ki živijo na deželi, pa zanemarja. Plačuje brezposelne, tako da brezposelni že dela nočejo, namesto da bi jim dela dala. Lahko bi dala sušiti močvirja, popravljati pota in ceste, trebati planine in pašnike itd. Tudi ta stranka ni za nas!

Ali bomo volili socialne demokrate? Ne!

Ti judovski hlapci hočejo odpraviti našo vero, hočejo razdreti krščanski zakon, hočejo iz šole pregnati krščanski nauk, hočejo pregnati naše duhovnike, s svojim Agrarprogramom našim kmetom hočejo prikrajšati pravico do zemlje in gozda in hočejo na stroške kmetov nastaviti fošnarje (gozdarje) čez kmetske gozdove; ti so največ zakrivali, da je naš denar tako padel, sedaj se pa lažejo, da bodo vse stare kronske hranilne vloge izplačali v šilingah. Prav bi bilo, a kje bodo dobili denar? Od kmetov ga hočejo. Zato socialnih demokratov ne bomo volili. Ravno tako ne bomo volili

nobene nove nemške stranke,

ne komunistov, da bi pri nas po ruskem vzorcu gospodarili, ne štajerske Ude-jeve stranke uradnikov in ne stranke štajerskega brezverca Kipperja.

Vse te stranke nas poznajo samo pred volitvami, storile pa za nas ničesar niso in tudi ne bodo, ker za nas nimajo ljubezni.

Na sedem strank so Nemci razcepljeni in se bijejo med seboj, mi pa smo edini. Naša edinost nam daje moč in ugled doma in med svetom. Naša edinost, ki je utrjena po mnogoletnem trpljenju, nam pridobiva povsod prijateljev, ki nas podpirajo v boju za naše pravice. Celo pravični Nemci zunaj Avstrije se potegujejo za nas. Našo edinost, naš ugled nam varuje edino naša domača koroška slovenska stranka.

Ta nas ljubi, ta skrbi za nas, ker je naša.

Ta skrbi, da med nami vera ne izumira, ta je edina stranka, ki je imela in bo imela v deželnem zboru duhovnika za svojega poslanca; ta se trudi, da se vsak otrok krščanski nauk uči v materinem jeziku, kakor ukazuje katoliška cerkev, a pri nas žalibog ni povsod tako; ta se bojuje, da se naše šole spremenijo tako, da bodo naši otroci znali oba jezika: svojega in nemškega, ker oba rabijo; ta skrbi za nas gospodarski pouk, ki ga nam šole, za ktere tudi mi plačujemo, ne dajo; ta domača stranka ni glasovala za davke, ki nas tako tlačijo; ta edina ni kriva, da kmetje za svoje pridelke tako malo skupijo; ta povsod varuje kmetsko ljudstvo, ker od kmeta, ki prideluje iz zemlje, imajo vsakdanji kruh posli, rokodelci, dninarji in kajšlarji in tudi delavci, in trgovci ker njihove izdelke in njihove blago kupuje kmet, dokler količkaj more. Ta edina dela za pravično spravo med Nemci in Slovenci.

Zato Korošci in Korošice! Če smo verni kristjani, če ljubimo svoje slovenske matere in jih nočemo zatajiti, če hočemo braniti naše kmete, delavce in rokodelce na deželi, tedaj volimo našo edino domačo krščansko narodno

Koroško slovensko stranko!

Ne dajmo se zapeljati po lažeh, goljufivih obljubah naših nasprotnih sedem strank!
Zaupajmo svoje glasove le svoji domači stranki!

Kdo bo nas zastopal?

Vse nasprotne stranke agitirajo s tem med našim ljudstvom, da smo sami preslabi in da z dvema poslancema ne moremo ničesar doseči. Zato naj oddamo svoje glasove nemškimi strankam. Vprašajmo se samo: Kdo bo nas zastopal, ako oddamo svoje glasove nemškemu poslancu? Ali se bo nemški poslanec oziral na slovenske volilce, ko je bil obenem od Nemcev voljen? Ne! On bo gledal nato, kaj zahtevajo nemški volilci in bo lepo zatajil slovenske želje. To se je že vedno pokazalo na Koroškem. Landbund ni ničesar napravil za slovensko ozemlje, akoravno je dobil od Slovencev dosti glasov. Zahteve so bile prekričane od nemških volilcev, katerih je bilo več in Slovenci niso dobili ničesar. Landbund se je hotel pohvaliti, kaj je storil in je v „Bauernzeitung“ priobčil vse to, kar je zahteval. Za slovenske dele Koroške ni storil ničesar, akoravno je bil Feinig iz tega ozemlja. Pa zakaj ne? Zato, ker ga nemški Herrenbauri niso upoštevali, ker je bil voljen tudi od Nemcev, a Nemci nimajo smisla za to, da bi se brigali za slovenske kraje. Tudi socialni demokrati so dobivali naše glasove. Volilci-Slovenci so prišli s tem v zvezo z Nemci samimi, ki so nam krivični in ne upoštevajo naših razmer. Tisti slovenski volilci, ki so glasovali z nemškimi vred, so se zgubili, ne da bi jih bil kdo upošteval ali razumel. Na ta način se pomaga samo nemškim strankam, ne pa nam Slovincem. Naše stališče more zastopati dino slovenski poslanec, katerega mu poverimo rešitev naših vprašanj šele lastni poslanci lahko stopijo v stik z drugimi strankami, kakor kažejo pač razmere. Le na ta način smo mi pravično zastopani, vsaka delitev naših glasov pa nam le škoduje. Tega se zavedajo nemške stranke in v mržnji do našega življa se radi tega bojujejo za naše glasove. Glavni cilj mora torej biti: Vse glasove slovenske Koroške združiti v naši stranki, iz katere izvirajo potem naši poslanci in tinaši zastopniki se naj potem pogajajo z zastopniki drugih strank, da se bo koristilo deželi in državi. **Zato vsi na volitev in oddajte vsi glasove za Koroško slovensko stranko, ki je najbolj razširjena stranka na južnem Koroškem!**

Volilcem v vednost!

Knezoškofijski ordinarijat v Celovcu je smatral za potrebno, odreči nosilcu naše državnozbornske kandidatne liste, čg. Poljanca, pravico kandidature. G. Poljanec se ukazu po-

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

„Kje pa je ostal župnik Wieser iz Jezerškega,“ vpraša žitrajški župnik, „saj so prišli Jezerjani vsako leto na Reberco?“

„Res, škoda, da ga ni,“ odvrne komendant, „še posebej sem ga vabil, ko sem bil na Ožboltovo na Jezerškem v komendovski planini. A nič gotovega mi ni obljubil, češ, da se boji sitnosti, če pride tako daleč s procesijo.“

„Preveč je natančen,“ poseže v pogovor gališki župnik, „boji se odredb, ki so jih izdale oblasti, odkar je cesar Jožef na vladi.“

„Že mogoče, da se je zbal,“ meni komendant, „žal mi je. Jezerjani so prihajali vedno radi k nam in prinesli tudi dosti sirovega masla za razsvetlavo. Cesar Jožef strogo zahteva, da mora goreti pred glavnim oltarjem večna luč, župljani se branijo, da bi se odpravila ta stara navada, ki jo je vpeljal vitez Schrottenbach, ko je premagal Turke.“

„Je res križ s temi Jožefovimi naredbami,“ potrdi župnik Prunner, „ženeški flegar Reitrer me že tudi gleda po strani, ker smo šli zadnjič s procesijo k sv. Marjeti in Lenartu ter na Jezerško. Župljani že nikamor ne bi smeli

kori in odstopi. Na njegovo mesto pride g. Vošpernik in kot namestnik g. dr. Petek.

Razlogi, ki so knezoškofijskemu ordinarijatu bili merodajni za prepoved, se nam ne zdijo upravičeni. Ker začetka nismo upali, da bi za državni zbor dobili svojega kandidata, ko nismo vedeli, da bo tako veliko strank nastopilo, se je sprožila misel, ali bi ne kazalo, da bi naše glasove dali nemški stranki, od katere bi najprej pričakovali, razumevanja za naše verske, narodne in gospodarske težnje. Ko je pa nastala sedanja Einheitslista, ki izrečno zapostavi kulturna vprašanja, v narodnem oziru nam pa nič ne mudi, smo se morali resno vprašati, katero korist bi imeli od naših glasov, ako jih damo tuji stranki. Nobene! **Zato smo se odločili za samostojen nastop tudi za državni zbor.** Ker cenimo naše glasove tako visoko, da jih moremo dati samo taki stranki, ki nam garantira resno zavzemanje za naše upravičene kulturne, gospodarske in manjšinske zahteve.

Kdor je mislil dobiti slovenske glasove brez protiusluge, ta se je zelo zmotil.

Naše postopanje ni nikakor prazna ali škodljiva demonstracija, kakor se nam očita od strani, od katere bi najmanj kaj takšnega pričakovali, ampak je grenka posledica zadržanja nemških strank, ki nas kakor po enotno dogovorjenem načrtu nočejo smatrati za enakovredno in enakopravno stranko.

To zadržanje vseh nemških strank nas sili, da se borimo ne samo za svoje politične, ampak tudi za svoje človeške pravice in svoje dostojanstvo.

Dokler nam to v besedi in dejanju odrekajo, nima nihče pravice od nas pričakovati sodelovanja. Ravno to zadržanje je najbolj razočaralo one kroge, ki so verovali na pravičnost in velikodušnost. Največji optimisti med duhovniki in lajiki, ki so stavili svoje upe na razsodnost od druge strani, so uvideli potrebo, revidirati (spremiti) svojo dobro voljo za skupen nastop s kako nemško stranko. Nam zavoljo tega podtikavati krivdo je krivično, ker krivda zadene samo večinske stranke. Zato odklanjamo vsako odgovornost. Prisiljeni odstop našega priljubljenega in delavnega dosejanega nosilca liste, čg. Poljanca iskreno obžalujemo. Toda ta nezasluzeni udarec nas bo tembolj utrdil in podžigal, da **združimo vse svoje glasove za državni zbor na listo**

Koroške slovenske stranke.

POLITIČNI PREGLED

Jugoslavija. Pri pogajanjih med Rimom in Beogradom so se pojavile nove težkoče. Mussolini odklanja vsako revizijo tiranskega pakta, ki se tiče Albanije. Listi danes poročajo,

več, niti v sosedne cerkve. Tako vendar ne more iti dalje.“

„Imaš prav,“ pravi župnik Tacol, „tudi na božja pota že ljudje ne smejo več. Vsako leto so se zbrali ljudje iz naše fare, ki so romali na sv. Višarje skupno s Štajerci. Tudi letos so hoteli iti o Binkoštih, a naenkrat prijezdi flegar iz Ženeka in mi strogo zapove, da pusti vsakega zapreti, ki gre na božjo pot.“

„Kako pa je to zvohal,“ vpraša gališki župnik ves začuden.

„Tisti flegarjev škric Robert Hubman mu je prinesel na nos. On je pisar pri ženeški sodniji, zadržuje se pa navadno v Kapli, kjer tudi stanuje. Sedaj hodi okoli in določuje, koliko morajo kmetje plačevati davkov. Nikdo ga ne mara.“

„Imaš prav,“ poseže vmes Valentin Prunner, „prava šiba božja je za kmeta, neusmiljeno iztirjava davke in prav nič mu ni na tem, če mora posestnik golih rok od hrama. Vrh tega je brez vsake vere, božje stvari zasramuje in se iz njih norčuje, tako da se že vse pohušuje nad njim.“

„Pa kako si tako upa odirati ljudi?“ vpraša šentvidski župnik svojega tovariša iz Kaple.

„To je čisto lahko, saj je javna tajnost, da je pisar Hubman nezakonski sin ženeškega flegarja. V svojih mladih letih, ko še ni bil oženjen, ni bila nobena ženska varna pred njim. Zalezoval je neko sobarico in ji tako dolgo o-

da se zbirajo na albansko-jugoslovanski meji čete Kačakov, ki imajo namen, da napravijo v Albaniji revolucijo in na ta način pripravijo Italijanom pot za intervencijo. — Kakor zgle-da, hoče Italija napraviti obroč okoli Jugoslavije in si na ta način zagotoviti moč in nadvlado na Balkanu. V tem resnem času pa moremo zabeležiti nov vesel pojav, ki v prvi meri zadene Slovenijo. Bolgarski politik dr. Mladen Kostov je govoril v Ljubljani in v Mariboru o zblizanju med Bolgarijo in Jugoslavijo. Povsod v Sloveniji je bil ta zastopnik bratskega bolgarskega naroda z velikanskim navdušenjem sprejet. Vse je vsličeno vsklikalo veliki državi jugoslovanskih narodov bodočnosti, ki bo segala od Triglava pa do Črnega morja.

*

„Kroatenfreundliche Deutsche“, pa naši „deutschfreundliche“ Slovenci. V Osjeku na Hrvaškem so Nemci ustanovili odsek nemške stranke. Dobili so pri občinskih volitvah en mandat. Nato je pisal neki osješki profesor v „Hrvatskem listu“, da se osješki Nemci čutijo Hrvate, čeprav doma govorijo nemško. Zato da je ustanovitev nemške stranke v Osjeku nepotrebna. — Temu profesorju je odgovorila radikalna „Straža“: „...Kar setičenajnovije teorije profesorja (ki je pisal v „Hrv. listu“), da ni merodajen za določitev narodne pripadnosti jezika, temveč mišljenje, mislimo mi, da je odveč zgubljati mnogo besed o tem. To namreč že ni več znanstvena teorija, ampak neresna otročarija...“ Vse to prinese „Cillier Ztg.“ 31. marca na uvodnem mestu ter podpiše z obema rokama omenjeno mnenje „Straže“. Kaj pravijo k temu gospodje okoli Heimatbunda in vsi, ki rešujejo vprašanje naše kulturne avtonomije? „Es ist eine unernste Kinderei, wenn jemand behauptet, nicht Sprache, sondern die Gesinnung sei für die Festsetzung der Volkzugehörigkeit massgebend.“ In kaj pravite k temu vi, „deutschgesinnte Sprachslovenen“?

V čehoslovaškem parlamentu je govoril prosvetni minister Hodža o načrtih za reformo šol. Rekel je to: Ne morem razumeti manjšinske politike, ki je zidala češko meščansko šolo v nemški občini, kjer ni bilo nobene češke družine. S tem ne dosežemo, da bo postala občina češka, ampak samo vzbudimo nevoljo, ker hočemo loviti duše. Mislim, da moramo pustiti prazno vero, da je odvisna čast naroda od tega, da postavimo v občini, ki ima 300 do 400 nemških prebivalcev, češko šolo. Pametna politika proti narodu in državi ne obstoja v tem, da se izvede jezikovna nivelizacija, ampak v tem, da se duševno približata in spoznata dva naroda, ki ju je usoda zvezala sku-

betal vse mogoče, da jo je spravil v nesrečo. Ker pa je mati umrla, je moral sam skrbeti za otroka in mu pozneje pripomogel do te službe. Pa jabolko ne pade daleč od debla, tudi sin se rad lovi za ženskami, sedaj je spridil tako pridno dekle, Hribernikovo Anko v Kapli.“

„Je pač škoda,“ meni komendant, „tako pokvarjajo ti škrici poštena dekleta in jih spravijo v sramoto.“

Cerkvena ključarja sta do sedaj zvesto poslušala. Pokrepčala sta se in dobra kapljica je jela siliti v glavo. To ju je ojunačilo, da se oglasi kot prvi Ofnar.

„Prosim za odpuščanje, gospod komendant, če vprašam, ali je res, da se sedaj ne bo smelo več zvoniti, če se bliža huda ura. Včeraj je nekdo hodil iz Celovca in je to slišal.“

„Da, imaš prav, ravno včeraj sem dobil ukaz, da je tudi to prepovedano.“

„Vso vero hočejo odpraviti,“ ojunači se sedaj tudi Mihevc, „sedaj nimamo ničesar več, da bi se branili pred točo.“

„Jaz sem dobil ta ukaz že pred enim tednom,“ pravi župnik iz Galicije, „no, moj mežnar tako ni rad zvonil, sedaj je pa prav vesel, češ, saj tako nič ne pomaga.“

„O, že pomaga,“ poseže vmes Ofnar, „lani je prišla silna nevihta od Celovca, pravijo, da je ušla študentom v črni šoli, naš mežnar je začel hitro zvoniti z srednjim zvonom, ki je v ta namen blagoslovljen, zato pa so se

Namen naše stranke je:

Potegovati se za pravice domačega slovenskega ljudstva: kmeta, delavca, obrtnika, trgovca in nastavljenca; ščititi domačine proti krivicam in zapostavljanju s strani oblasti in tujcev;

skrbiti za kulturne in gospodarske koristi Slovencev. — Enake dolžnosti, enake pravice za Slovence in Nemce! To so zahteve, ki jih hoče zastopati Koroška slovenska stranka v zakonodajnih zborih in v javnosti! — Zato nastopite 24. aprila vsi Slovenci in vse Slovenke za blagor domačega slovenskega ljudstva in glasujte za Koroško slovensko stranko!

Zapomnite si: Kdor ne da volilnega listka za Landtag naši stranki, ni naš; kdor ne odda listka za Nationalrat naši stranki, škoduje slovenski stvari; kdor ne gre volit, podpira nasprotnike!

paj. — Tako je načelo češkega ministra glede nemških šol v češki republiki: Noben narod ne sme krasti drugemu narodu duše njegovih otrok. Lov za dušami mora izginiti iz državne politike. Mi se moramo omejiti na to, da čuvamo to, kar je že naše. — Tako se govori! Z obema rokama podpišemo besede ministra Hodže. Nemci na Koroškem, držite se tega: Ne uvajajte na jugo dežele jezikovni nivelirani konglomerat. Ne kradite duše naših otrok! Čuvajte to, kar je bilo in je res vaše in pustite naše pri miru.

DOMAČE NOVICE

Volilna slika s Koroške. V zadnjo številko se je vrinila pomota ter se mora glasiti poštni svetnik in ne duhovnik dr. Reinprecht.

Sv. Lenart pri Sedmih studencih. Voda nam dela spet sitnosti. V nedeljo 10. t. m. je udrla v Rikarji vasi čez travnike, tudi Bistrica zelo trga. Enako je vas Poturjo zelo poplavljen. Ljudstvo v zadetih krajih je že čisto splašeno, od konca oktobra sem že tretja povodenj! Naj bi tisti preroki, ki hodijo sedaj sem glasove loviti, raje prinesli že davno obljubljeno pomoč! Vreme je zmešano. V nedeljo 14 dni je ogrog polnoči, medtem ko je padal sneg, strela udarila v nek drog električne napeljave in pokvarila transformator na Ločilu. Dostikrat sedaj grmi in se bliska. Kaj bo? — Meseca februarja je umrla 83 let stara trgovka Marija Rabitsch v Št. Lenartu, začetkom aprila pa Alojzij Mertelj, posestnik, pd. Zelan, na Strm-cu. Zadnji zapuščča vdovo in več nedoraslih otrok. N. v m. p.!

Glinje. (Shod.) G. Poljanec se ne prestraši niti slabega vremena in je prišel dne 10. t. m. tudi med nas, da nam oriše politični položaj tik pred volitvami. Z veseljem smo poslušali vspodbujevalne besede poslančeve, ki se je vedno postavil za dobrobit našega človeka v gospodarskem, verskem in kulturnem oziru. Prepričal je nas o tem, da ne koristimo sebi in ne drugim, ako zlomimo v tem času vero v našo stranko. Zato pa tudi ne bomo nasedli sladkim besedam tujih strank, ki skačejo okoli

vlekli vsi črni oblaki čez Belo, v Žitari vasi pa je vse pobilo, ker ni bilo mežnarja doma, da bi bil zvonil, drugi se pa tudi ni zmisllil na to.“

„Pa to še ni najhujše,“ oglašil se župnik Hajnzič, kamenski župnik Pavel Miklavc je dobil pred štirinajstimi dnevi ukaz od komisarija Pauerja v Celovcu, da mora takoj odvzeti lepo obleko, ki jo nosi novi kip pobožne Hildegarde.“

„To nam je novo,“ rečejo začudeno vsi župniki, „povej nam kaj več.“

„To še ni vse,“ nadaljuje Hajnzič, „komisar je tudi zahteval, da ne smejo na dan sv. Agate metati kruhove hlebčke med množico, češ, da uganjajo ljudje s tem samo prazno vero.“

„To že ni res,“ poseže vmes Ofnar, „ti blagoslovljeni hlebčki imajo veliko zdravilno moč, kadar kako živinče zbolí. Lani je moja kravo na paši napihnilo, bržkone je požrla zeleno žabo, ničesar ni pomagalo, tedaj pa je prinesla Kolarjeva Urša takšen hlebček, ki ga je dobila lani v Kamenu in mi rekla, naj to dam kravi v sladko mleko zdrobljeno. Hitro sem to storil in glej čudo, naenkrat je kravi odleglo, letos je že imela najlepše tele, ki ga hočem tudi rediti.“

„No, kaj pa so rekli Kamenčani na ta ukaz?“ vpraša župnik Prunner tovariša.

„Prihrumeli so v župnišče ter odločno povedali župniku, da ne dovolijo kaj takega na noben način. Iz Celovca je prišel neki škric, ki

nas samo ob času volitev, drugače nas prezirajo in bomo glasovali za Koroško slovensko stranko.

Šmartin pri Trušnjah. (Panesrečen landbündlerski shod.) V nedeljo dne 3. t. m. popoldne so landbündlerji sklicali shod v gostilni pri Hudmastu, katerega se je udeležilo tudi nekaj naših ljudi. Govorila sta neki Močnik iz Globasnice in Fajnik iz Sv. Neže. Na vse mogoče načine sta hvalila edinozveličavno landbündlersko stranko, tako da je postalo njihovemu prej največjemu pristašu Moraku iz Kleč preneumno. Zglasil se je k besedi in razkrinkal v svojem protigovoru lepo a lažljivo govoričenje Fajnika in Močnika. Očital je landbundovcem popolnoma nezmožnost za vlado, ki je kmetski stan spravila na kant.

Shod se je končal z vpitjem in kreganjem med landbündlerji. Za nas Slovence je bil pa shod dober nauk. Tako bomo še v večjem številu šli na volišče ter bomo volili može, v katere imamo zaupanje.

Dekleta!

Gotovo se zavedate vašega vpliva na moško srce. Ko posadite ob nedeljah klobuk ali si privežete pisano ruto na glavo, že mislite na onega, katerega boste z lepim pogledom očarale. Veseli vas to in prav imate. Posebno pozornost pa polagajte na to, da boste izpeljale vaše šocije na dan volitve vse k volitvam in tedaj se jim posebno sladko nasmehljajte. Ve ste hodile v društva in slišale tam mnogo v vspodbujevalni besedi za našo slovensko stvar, ko so posedali moški po gostilnah in tam zgubliali mogoče v nasprotni družbi svojo zavednost. Mogoče so se že udali vabljuv besedam tujih strank in postali ravnodušni ali mrtvi, vaša beseda jih mora vzdramiti in privedi na volišče. To je vaša sveta dolžnost dne 24. aprila, da na ta način rešite vašo čast, ker seniste mogle v posebno veliki meri udeleževati političnih shodov, ki so se vršili. Žene! Ostajale ste doma in skrbele za gospodarstvo in gospodinjstvo tudi ob nedeljah, s tem pa ste

bi naj nadzoroval, če se je to povelje tudi izvršilo. Ko so kmetje to zvedeli, so ga pograbili in nagnali. To bi morali videti, kako se je lovila suknja okoli njega, ko je pihal doli proti tinjskemu mostu. Tako naglo še nihče ni jemal slovesa od Kamena.“

„Kako pa je bilo v Mežici?“ vpraša gališki župnik Prunnerja.

„Tam je bilo precej razburjenja,“ odgovori vprašani, „pravil mi je zadnjič neki rudar, ki koplje tam svinec, da se je župniku Antonu Preglu skoro slabo godilo. Pa je bil tudi nepreviden, kajti čim je dobil ukaz od oblasti, da mora odstraniti vse tablice in Bog ve še kaj, je hotel to takoj storiti. A Mežičani so to zvedeli in vdrli v cerkev, ko je mežnar pobiral tablice. Pograbili so ga ter zunaj pošteno naklestili. Ko je prišel župnik v cerkev, da bi napravil red, ga je napadel neki hlapec ter ga udaril po glavi, da je bil ves krvav. Seveda so ljudje pozneje to obsojali, a pomagati se ni dalo več. Prosili so župnika odpuščanja in dobrohotni pastir je o tem molčal napram oblastim.“

„Tedaj je stvar še dobro končala,“ pripomni župnik Tacol, „saj meni bi se kaj takega tudi lahko pripetilo, ko bi hotel izvajati ta ukaz, toda dal sem ga v koš in stvar je rešena. Tudi župnik Franc Lederwasch v Črni je storil tako, zato pa ima še vse zdrave ude in mu ni treba celiti ran.“

ostale tudi v nazorih stare in se niste pustile zapeljati od novih agitatorjev tujih strank, ki se vsiljujejo med nas. Stara navada pa je slovenska, vaša molitev slovenska in vaš pogovor slovenski. Zato mora biti tudi vaša odločitev samo za slovensko stranko, ki trdno zastopa naše podedovane pravice! Zato boste pa tudi ve prigovarjale vašim možem, da glasujejo za to stranko, jih prejele v stari ljubezni pod pazduho in jih peljale na volišče, kjer boste oddali vsi glasove za Koroško slovensko stranko. Le ta stranka se bo držala starega reda in skrbela za mir v družini, za svetost zakona in za jezik naših pradedov!

Šmarjeta v Rožu. (Volilni shod.) Dne 10. t. m. je bil pri nas g. župnik Poljanec in govoril na dobro obiskanem shodu o predstojećih volitvah. Orisal je vse nasprotne stranke in nam pokazal, da ni nobena stranka nam tako naklonjena in pravična, da bi mogli za njo glasovati. Vse druge stranke nas poznajo samo ob času volitev in šele tedaj nas hočejo imeti za navaden Stimmvieh, ki bi oddalo glasove nemškimi strankam, potem smo pa spet pozabljeni do prihodnjih volitev. Sedaj tiskajo slovenske lepake in jih delijo med našo ljudstvo, nastavljajo limanice, na katere bi se ujemali naši glasovi za nemške poslance, po volitvah pa bodo spet trobili v svet, da je windišarski jezik samo neka mešanica, ki ni slovenščina in ne nemščina. Ali moremo verjeti takim ljudem, ki tako spreminjajo svojo barvo? Nikakor ne! Edina koroška slovenska stranka ima vedno stike po svojih društvih z ljudstvom in da to tudi zanaprej tako ostane, zato bomo volili Koroško slovensko stranko.

Globasnica. (Shod Landbunda.) V nedeljo dne 10. aprila t. l. dopoldne se je vršil shod Landbunda v gostilni Seifric. Govornikov so nastopili trije, med temi tudi en učitelj iz Št. Primoža v Podjuni. V svojih govorih so zbranim zborovalcem gradili zlate gradove v oblake in jim obljubljali vse mogoče, med drugim so tudi napadali druge stranke, ker pa so bili zborovalci večina soc. dem. in Slovenci, so ti

In zasmejali so se vsi, dvignili kupice, katere je dal napolniti gostoljubni komendantor z najboljšim vinom, starim že dvajset let; trčili so in si nazdravljali.

„Ti se lahko smejiš,“ povzame besedo župnik Prunner, „želim si, da bi tudi tako lahko rešil stvar, toda flegar Reitrer ima name piko, ker sem okregal njegovega pankerta, ko je stal zunaj pred cerkvijo, se norčeval iz božjih stvari in nadajal dekletom. Dvorni dekret z dne 29. aprila 1784, razposlan vsem župnijskim uradom, bi naj veljal tudi za naš kip Device Marije v Trnju. Že je prirohnal zadnjič flegar k meni, češ, kdaj dam vendar enkrat odstraniti vse tablice in odvzeti kipu oblačilo, „tisti šemi“, kakor se je izrazil. Sveta jeza me je prijela, da bi ga najrajši bil potisnil skozi vrata!“

„No, k sreči se je prenačil,“ meni trški sodnik, „pozabil je namreč na dvorni dekret z dne 10. septembra 1784, ki dela izjemo glede tistih Marijinih podob, h katerim roma množica v posebno velikem številu. Ko sem to povedal flegarju, mu je kar sapo zaprlo in odšel je z dolgim nosom.“

„Vedno sem vam hvaležen, gospod sodnik, da ste me rešili iz zadrege,“ reče župnik Prunner ves ginjen, „bal sem se že vedno tega trenutka, ker vem, da bi se ljudstvo razburilo in sitnosti bi imel le jaz.“

(Nadaljevanje.)

stranki posebno napadali. Slišali so se venomer medklici kmetov, kateri so bili svojčas pripadniki bivšega Bauernbunda, ki pa se danes eden za drugim odvrta od slavnega Landbunda. Nazadnje pa je predsednik shoda podal besedo slovenskemu fantu, ki je z jasnimi dokazi pobil govornikovo izvajanje in dokazal, da so to le prazne volilne fraze. Zbrani zborovalci so besedam slovenskega fanta burno pritrjevali, vsi brez izjeme. Govorniki so nato spoznali, da so pri nas v Globasnici tla za Landbund prevroča in nerodovitna. Obupani radi poraza so jo takoj odkurili iz Globasnice, dejstvo pa je, da bo Koroška slovenska stranka mnogo glasov pridobila!

Bekštanj. (Volilno gibanje.) Komaj so bile razpisane volitve, že so pričele vse nemške stranke z agitacijo tudi med našim ljudstvom. Poznamo jih, te volkove v ovčjih oblačilih. Vemo prav dobro, da se jim ne gre za nič drugega, kakor za slovenske glasove. Kadar pa so volitve minule, nas nočejo poznati, ne Bauernbund, ne krščanski socialci in tudi ne socialni demokrati: Vsi bi kar najraje videli, da bi prej ko slej izginil zadnji Slovenec na Koroškem. Taka je nemška ljubezen do Slovencev. Zato ne moremo razumeti njih vsiljivosti pred volitvami. Dne 9. aprila je govoril na nekem zborovanju Einheitsliste v Bačah penzioniran hofrat in za njim je vabil Slovence vsenemški in protestantovski učitelj Hofer iz Beljaka — po slovensko, da naj volijo Einheitsliste. Ali imajo ti ljudje Slovence res za tako neumne, da bodo nasedli vsakemu mestnemu škricu? Časi hlapčevstva so tudi za nas minuli. Če smo si doslej morali vselej in povsod pomagati sami pri vsem preganjanju, ki smo ga morali pretrpeti po plebisciti, pri reševanju gospodarskih vprašanj, davkih itd., bomo tudi tokrat oddali naše glasove edinole za moše, ki so za nas največ storili in nam stali ob strani ter nam pomagali v najhujših časih. In ta stranka je naša domača Koroška slovenska stranka, je to stranka poštenega delavnega slovenskega ljudstva. Zato bekštanjski Slovenci na dan 24. aprila nastopite kot en mož za našo stranko in pomagajte ji do zmage! Nihče naj ne zaostane! Vsaki glas šteje!

Dobrla vas. (Škandal.) Pri nas imamo sodnika, ki ima v najem novo, lepo vilco s 4 sobami in zato plačuje najemnine beri in reci pet šilingov na mesec. Lastnik si je hišo postavil za svoje stare dni, veliko ga je stala, trdo mu gre za življenje, a sodnik ne čuti, kakšno krivico dela lastniku: 60 šilingov za celo leto od vile! Vnebovpijoče je tako izbrljati postavilo!

Iz Roža. (Koroška slovenska stranka nas kliče!) Star sem že in veliko sem skušal, pa se mi zdi, da so za nas Rožane sedaj ravno taki časi, ko pa včasih so bili. Ko so Turki pohajali v naše kraje, so Rožani trdno držali skupaj. Saj so se zaupniki iz vseh krajev Roža zbrali na Šenpečercu na Turnah pri starem gradu. Tam jim je govoril stari Serajnik o težkih časih in kako je slišati, da se Turek bliža dolini. Prosil je vse, da naj bojo enotni že pri pripravah za sprejem turških band. Potem so si naši Rožani izvolili Serajnikovega Mirkota za komandanta in zaprisegli, da bojo pokorni in enotni. Cel Rož je pomagal, da so utrdili stari grad na Št. Jakobom. Nato so šli eni stražiti na pot, ki zavije iz Zile v Rož. Drugi spet so spravljali živež v grad, tretji pa so pomagali spravljati žene, otroke in stare ljudi na varno. In ko so potem res prišli Turki, so se vsi Rožani kot en mož postavili jim nasproti v cerkvi in na gradu v Šent Jakobu. Borili so se sijajno. Če bi ne bilo izdajalca Tresoglava in pa turške zahrbtnosti, bi Rožani gotovo pregnali turške oddelke iz Roža. Danes pa spet doživljamo podobne čase. Ni Turek pred vratni v Rož, pač pa gospodarska kriza, tuji kapital in tuji ljudje. Naši pa morajo bežati od doma daleč v Kana-do. Zamudili smo pravi čas, da bi se bili postavili v bran že pri vходу v našo dolino. V zadnjem trenutku nas hliče spet nekdo, da se postavimo vsi kot en mož proti nasprotniku, ki hoče oropati naše otroke vere in slovenske besede, naše fante poslati v tujino za kruhom. Na boj! Ne bo več tekla kri, pač pa bo vsak z volilnim listkom moral pokazati voljo, da hoče držati z nami. Vse Rožane kliče naša stranka,

Volilci slovenske Koroške!

Ali poznate kandidatne liste strank, ki hočejo vaše glasove? Ali veste, komu boste zaupali za dobo štirih let vse, kar boste plačali na davkih?

Socijalnim demokratom?

Da vas bojo zastopali različni „Partei-sekretarji, redakterji, prezidenti in uradniki! Na Dunaju kandidira na mestih, ki imajo izgled, da bojo voljeni, 40 procentov Judov! Vsi smejo po socijaldemokratski maniri komandirati z vami, samo naš človek ni vreden zaupanja!

Boste zaupali Einheitslisti?

Tam kandidirajo različni „Rati“, trgovci, oficirji, veleposestniki. Pa še ti niso iz naših krajev! Edini Mayerhofer-Grünbühel iz Velikovca, ki je „Hofrat v p.“ in veleposestnik. Tem ljudem naj mi zaupamo? Nikoli!

Pa Landbund?

ki ima na listi tiste herrenbaure iz zgornje Koroške, pa Šumija še zraven! Iz naših krajev pa nikogar, ki bi mogel biti izvoljen! Takim strankam ne bomo zaupali, ne bomo dali naših glasov! Dali jih bomo

Koroški slovenski stranki,

ki ima na listi same ljudi naše krvi! To so:

Za državni zbor:

1. Vošpernik Ivan, posestnik v Podravljah.
2. Dr. Franc Petek, zdravnik v Velikovcu.

Za deželni zbor:

1. Starc Ivan, župnik v Hodišah.
2. Vošpernik Ivan, posestnik v Podravljah.
3. Poljanec Vinko, župnik v Škocijanu.
4. Gastl Anton, kmet v Štebnu pri Maloščah.
5. Kraiger Ferdo, kmet v Štebnu pri Globasnici.
6. Ogris Janko, kmet v Bilčovsu.
7. Wastl Martin, posestnik v Dobrli vasi.

To so naši moše, te volite!

da gremo 24. aprila za njo na bojišče. Naj ne bo Tresoglavov med nami, ko bomo volili Koroško slovensko stranko! Skupaj držimo, pa bomo zmagali!

Slov. Plajberk. (Shod.) Vsi hudourniki so besneli in veter je piskal, pa kljub temu smo se zbrali pri Grabenbaherju, da poizvemo o volilnem gibanju. Govornik iz Celovca se je posebno zavzemal za pravice nas Slovencev, ki nam pripadajo kot državljanom in dokazal, da je za dosego teh pravic merodajna edino Koroška slovenska stranka, ki pozna našo ljudstvo in goji najtesnejše stike z njim. Nobena druga stranka nam ni tako naklonjena, da bi ji mogli zaupati in letaki tujih strank, ki se vsiljujejo našemu ljudstvu, so izdani samo v namen, da dobijo naše glasove, ki pa se v nemški stranka popolnoma zgubijo. Zato moramo imeti svojo stranko in svoje poslance, ker samo na ta način si ohranimo naše življenske pogoje. Govor je bil tako prepričevalen, da niti soc. demokratični govornik, ki je imel napovedan shod v istem prostoru in času, temu ni ugovarjal

Železna Kapla. Volilna agitacija je tako živahna, da je prišel celo Bund der Freien, do sedaj popolnoma nova stranka, v naš kraj. Kaj hočejo, nismo mogli zvedeti, mislimo pa, da hočejo samo svobodno vladati nad našim slovenskim ljudstvom. V trgu samem se socialisti najbolj gibljejo in povdarjajo sladke obljube socijalističnega programa, s katerim se mislijo prikupiti malim kmetom. Pozabijo pa, da se je naša slovenska stranka že vedno brigala za zahteve slovenskega malega kmeta in ni postavila šele pred volitvami tak program. Po volitvah pa bo ostalo vse pri starem. Po kmetih pa romajo evangelisti Bauernbunda, ki pri nas še ničesar niso storili. Niti v občini še niso imeli nobenega zastopnika, da bi pokazali, kaj znajo, pa že mislijo farbatati ljudi, da bodo sami Nemci nam pomagali. Ko drugje propada ta nemška stranka, tukaj bi pa naj pridobivala! Saj je znano, da nima zaslonbe v slovenski Koroški, da so pri stranki samo Nemci, in ali se bodo Nemci brigali za naše kraje? Gotovo ne. Zato pa oddajmo svoje glasove Koroški slovenski stranki!

Sele pri Slovenjgradcu. Za tukajšnjo župnijsko cerkev je naslikal znani koroški akademični slikar g. Peter Markovič v Rožeku veliko in res lepo sliko za postni čas: Kristus na križu, ob vznožju križa Marija Magdalena. Vsem, ki bi kako sliko potrebovali, g. Markoviča, ki je bil vse življenje naš zvest in zaveden pristaš, kar najtopleje priporočamo. Vseh nas narodna dolžnost je, da podpiramo naše umetnike, ki živijo v slabih razmerah! Veliko so žrtvovali za naš narod, vrnimo jim vsaj malo!

Borovlje. Volilno gibanje je postalo zelo živahno, posebno ker se tiče tudi občinske volitve. Dne 10. t. m. so imeli komunisti na Koblji zelo napeto zborovanje. Prišli so na pomoč komunisti iz Celovca na avtomobilu, ker se je govorilo, da bodo shod razbili soc. demokrati. No, stvar je potekla mirno. Agitacijska sredstva raznih strank so različna, posebno glede občine. Velenemci pravijo, da glasujejo slovenski odborniki vedno s socialisti. Kdor je čital poročila naših občinskih sej, ve, da so bili Nemci in socialisti vedno edini, kadar je šlo proti Slovincem, kakor glede podpore Sulvereinu in Südmarki. Na važni seji dne 20. II. 1925 pa so glasovali vsi nemški odborniki s socialisti kot en mož za „Freie Schule“. Edino slovenska odbornika sta bila proti. Pa saj vas poznamo! Vendar ne mislite, da bodo slovenski zastopniki prišli vprašati nemškutarje, kako naj glasujejo? Skrbeli bomo za to, da naši zastopniki tudi v bodoče ne odjenjajo od naših zahtev in da bodo v naprej še z večjo vnetostjo zastopali naše zahteve tako v narodnem, kakor gospodarskem oziru.

Sv. Martin na Dholci. Na cvetno nedeljo po sv. maši zborovali so tu socialni demokrati. Kot govornik je nastopil znani rudeči rešitelj kmetov g. Gaggel iz Vetrinja. Cel njegov govor je bil jedna sama, z neotesanimi psovkami in dovtipi zabeljena kritika državnega, deželnega ter bančnega gospodarstva. O delavskih potrebah ni zgubil nobene besede. Silno je pohvalil gospodarstvo dunajske občine ter lastno delovanje v deželnem kulturnem svetu. Rekel je celo, da v poslednjem doseže vse, kar zahteva. Tako silna se ga deželni kulturni svet boji, da se niti ne upa mu kaj odreči. Ko je za tem še neki Egger izlil nekaj gnojníc na vse, kar ni rdečo, vprašal je g. predsednik, če želi kdo vsem tem izvajanjem kaj ugovarjati. K besedi se je oglasil slučajno navzoči g. Vošpernik iz Podravelj ter izjavil, da bi bil radevolje pripravljen marsičemu ugovarjati, vendar le pod pogojem, da se ga prvič kot pripadnika in kandidata slovenske stranke odveže obveznosti medstrankinega dogovora, vsled katerega naj se na zborovanjih protigovorniki ne oglašajo, in drugič, če so zborovalci pripravljene tudi njega mirno poslušati, sicer pa da ne mara govoriti. Po kratkem pomisleku se mu na zahtevo g. Gaggelna vnovič podali beseda. Toda ni mu bile mogoče dolgo govoriti. Že po par stavkih so sociji snedli dano besedo ter jeli vsi povprek delati neslane medklice. Ko je pa g. Vošpernik postavil v pravo luč gospodarsko politiko socijaldemokratične dunajske občine ter njene slabe posledice za državo, nastal je tak krik in hrušč, da se ni slišala več nobena

je bil ranjen na fronti v glavo in od tedaj ni mogel več spati. Še zdravila za uspavanje niso mu pomagala. Od slabosti je te dni umrl. — V Sveti deželi se je po vojni zelo razvil avtomobilni promet. Je tam 1575 avtomobilov, ki skrbijo posebno za promet med morjem in notranjostjo dežele. — V Rusiji je tačas 1,271.000 brezposelnih. Od lani je število narastlo za 320.000 oseb. Od vseh brezposelnih je 30 procentov žensk. — Letos bo otvorjen v Čikagu ob Mihiganskem jezeru največji hotel na svetu. Ime mu bo Stephens in bo v njem 3000 sob. — V mesto Elberfeld v Nemčiji je prišel te dni cirkus, ki je vozil seboj divje živali. Udomačena čaplja (Reiher) je ušla v levjo kletko in se razjarjena spravila na leve. Ti so se prestrašeni stiskali v kot. Hudo čapljo so krotilci le s težavo spravili iz kletke. — V naši republiki pokadimo na leto za približno 375 milijonov tobaka. Za ta denar bi se dalo napraviti 30.000 enodružinskih hiš in bi imeli skoro vsi avstrijski brezposelni delo. Seveda, če bi bil tobak zastonj. — Mladi, lepi Parižanki je avtobus odbil nasek. Tožila je avtodružbo in sodišče je priznalo za odškodnino 325.000 frankov, to je okroglo 90.500 šilingov. No, deklič bo pri tej doti tudi brez nosa našel ženina. — Na Madžarskem je 8 milijonov ljudi in od teh jih 1 milijon ne zna brati in pisati. Torej je vsak osmi Madžar nepismen. V Italiji je bilo pred vojno od sto ljudi 38 nepismenih, zdaj pa 27. V Julijski krajini, kjer so Slovenci, jih je zelo malo. V Baltimoru so postavili spomenik očetu človeštva, Adamu. — Na svetu je osem dežel, ki nimajo železnic. V Evropi je samo Albanija, ostale so v Aziji in ena v Afriki. — „Krasnaja Gazeta“ poroča iz Leningrada, da se je tam rodil nedavno od zdrave in lepe 19letne matere otrok, ki je namesto nog popolnoma razvit, gibčen in z luskinami pokrit ribji rep. Otrok je živel samo tri dni. Če nas Rusi le niso potegnili za prvi april?

Prvi april.

Mihec stoji na pragu in zaupije: Marica, hiti, teci! Jej, pogledj, pogledj, zelen golob je priletel na dvorišče!

Marica pusti vse igranje in prileti na dvorišče.

Mihec: Hihih, sem te potegnil! Prvi april!

*

Mihec zakliče: Mama, pridite hitro! Po zraku prifrči listek, socijaldemokratski program, od škofova podpisan!

Mati pusti kuhavnico iz rok in prileti.

Mihec: Hihih! Prvi april!

*

Mihec vidi očeta na njivi in zavpije: Očka, hitro sem pojdite! Po cesti gre Kočevar z malho, ki nam bo plačeval davke!

Očka se skoro nabode na vile, tako se mu mudi.

Mihec: Jej, prvi april!

Mihec stoji na vasi in kriči: Priletite, ljudje, Slovenci! Tamle je človek, ki hoče pomagati Slovincem, če si sami ne bojo pomagali!

Ljudje derejo s polja in travnikov in hiš.

Mihec: Hihih, prvi april! Prvi april!

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Kravja pamet. Prijatelj nam piše: Name-ravana igra tega meseca bo izostala, ker je dekletu s trudom spisano vlogo na paši — krava snedla. Ko bi vsi, dekliči in fanti tako ljubili vloge, bi jih kmalu zmanjkalo. Pa pravijo Nemci: Dummes Rindvieh! Menda po kri-vici. Goved je radovedna in vedoželjna. Polo-žil sem zavite bukve zunaj na mizo. Ko se obrnem, skoči prešeren junec na paši in hlast-ne po bukvah. Ker je bil takoj fant za njim in njegov bič na njem, je zmaknil in pomulil samo ovitek. Rekel sem: Glej jo žival, kar cele bukve hoče imeti v glavi! Jaz bi se moral dolgo ukvarjati z njimi, predno bi jih imel v glavi in bi mi prešle v meso in kri, pri volu pa gre to tako hitro! Če bi ljudje tako mogli bukve spravljati v glave, n. pr. študenti nem-ške, latinske, grške slovnice, to bi bil šele učen svet; tudi Nemci bi slovenske slovnice

in slovarje kar požirali. Tudi na časnike se spravijo živali. Videl sem, da ima slovenska živina nagnenje do nemškega beriva kakor nekateri slovenski ljudje; sploh pa je glede na jezik nevtralna, kakor nekateri ljudje pravijo, da jim je vseeno. Glede na uporabo tiskanega papirja se mi pa zdijo živali, ki ga pojedjo, t. j. v glavo spravijo, pametnejše ko mnogi ljudje, ki uporabljajo tako robo (časopise in knjige) za vse drugo raje ko za v glavo. Za inteligen-co krave še en dokaz. Na Kamniškem sedlu sem obesil hlače in srajco na ograjo sušit. Ko sem šel po noči obleko pobrat, je krava sraj-co žvečila, hlače pa je druga že celo prežve-čila, da izvlečene niso bile več za rabo. Glejte tu spoznanje kravje. Prišedši s paše zagledata novo reč, radovedni gresta gledat in takoj spoznata kmečko platno, pa da je to iz rast-linštva, to pa je predvsem živalska hrana (samo pretrda je bila). Morda sta imeli tudi kaj vpogleda v domačo obrt. Kdor kaj bolj-šega ve, pa naj pove!

Za volilni sklad so darovali: Janez Vod-nik, Važenberg, 1; Anica Kumer, Važenberg, 1; Luka Oizinger, Podljubelj, 1; Ivan Glasto-vec, Donawitz pri Leobnu, 2; Vinko Pečnik, Rute, 5; Šelander Šimen, Podravlje, 1,50; pro-fesor Ivan Hutter, Št. Jakob v Rožu, 10; Ma-rija Markuc, Št. Peter, 2; Rezika Markuc, Št. Peter, 1; neimenovan M. 3; Anton Pintar, Kotmara vas, 0,50; Viktor Goričnik, Roda, 20; Franc Katnik, Hodiše, 10; Feliks Zulechner, Št. Lipš, 2; Josip Dobernik, Rožek, 10; Jaka Hedenik, Žihpolje, 2; Štefan Singer, Kapla, 20; Franc Aichholzer pod geslom „Le vkup, le vkup, uboga gmajna!“ 30; Josip Meny, Gre-binj, 13,02; Štefan Bayer, Loga vas, 10; Ferdo Singerl, Sreje, 1; Valentin Aichholzer, Loče, 1; Tomaž Krainz, Pokrče, 2; neimenovan 1; Ma-rija Polcer 0,50 šilingov. Klub koroških Slo-vencev v Mariboru 100; zbirka Zadružne šole v Ljubljani 63; Karol Krištofič, revizor v Ljub-ljani 100 dinarjev. Vsem darovalcem prisrčna hvala! Pa še veliko jih je, ki ne vedo, da je za volitve treba sredstev!

Listnica uredništva. G. Valentinu Just, u-radniku, Borovlje. Vašega imena naš list pod „Sele (Socialistični agitatorji)“ ne omenja. Vaša zahteva po objavi popravka ni upravi-čena.

Bencin-motorje

najnovejši za kmetijstvo s 4—4½ konj. sile, voz-nine prosto za 1200 S, sejalne stroje od 600 S naprej, posnemalnike za 150 S in tudi večje, do-mače mline na valjarje ali z umetnim kamnom, fina in trpežna kolesa za 185 S, kosilne stroje, obračalnike, mlatilnice itd. posreduje in priporoča pod ugodnimi pogoji

J. Bošič, Dolina, pošta Grabštanj.

47

Vabilo na

XV. redni občni zbor.

Hranilnice in posojilnice na Krčanjah, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši dne 8. maja 1917 ob 4. uri popoldne v hranilničnih prostorih na Spodnjih Krčanjah.

Dnevni red: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. — 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. — 3. Poročilo o zlati začetni bilanci. — 4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1926. — 5. Volitev načelstva in nadzorstva. — 6. Po-ročilo o izvršeni reviziji. — Slučajnosti.

V slučaju, ako bi ta občni zbor vsled premale odeležbe ne bil sklepčen, se vrši eno uro pozneje drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih članov.

Načelstvo.

48

Na prodaj je hiša

z gospodarskim poslopljem v okolici Št. Lipša. Vse v dobrem stanju. Redita se lahko dve kravi in nekaj svinj. Pri posestvu je tudi nekaj sadja in voda pri hiši.

Več se poižve pri občinskem tajniku v Dobri Vasi.

45

bojo kure dela imele! — Pri Društvu narodov je zaposlenih 844 oseb, od teh je 219 Švicar-jev, 216 Angležev, 188 Francozov in 229 pripadnikov drugih držav. Generalni tajnik sir Eric Drumond ima letno 100.000 švicarskih frankov plače, torej več kot 100 milijonov naših kron na mesec. Uradniki dobijo po 20 in 10 milijonov naše valute na mesec. Tudi ni slabo. Samo pomisliti je treba, da je življenje v Gen-fu, kjer ima Društvo narodov svoje urade, zelo drago. — V Moskvi je umrl odvetnik Bubi-nov, ki je živel 10 let brez spanja. Leta 1917